

РИЧАРД ДИКОН

Рођен: 15. августа 1949. године у Бангору, Велс.

Биографија:

Ричард Дикон је започео своје уметничко образовање на Уметничком колеџу Сомерсет у Тонтону (1968–1969), а затим наставио студије на Уметничкој школи Сент Мартинс у Лондону (1969–1972) и на Краљевском уметничком колеџу у Лондону (1974–1977). Такође је похађао као ванредни студент Уметничку школу Челси у Лондону 1978. године.

Од 1977. до 1992. године, Дикон је био гостујући предавач вајарства на различитим уметничким школама, укључујући Централну школу уметности и дизајна у Лондону, Уметничку школу Челси, Политехничку школу града Шефилда, Уметничку академију у Бату и Уметничку школу Винчестер. Такође је предавао у Атељеу 63 у Харлему и на Краљевској академији у Амстердаму (1989–1999). Био је гостујући професор на Високој школи примењених уметности у Бечу (1995–1996) и предавач на мастер студијама Безалел Академије уметности и дизајна у Јерусалиму (1998). Поред тога, Дикон је био професор на Националној школи лепих уметности у Паризу (1999–2009) и Уметничкој академији у Дизелдорфу (2009–2015).

Његова прва самостална изложба одржана је 1978. године у Галерији Брикстон у Лондону, што је означило почетак богате каријере са бројним самосталним изложбама, како у земљи тако и у иностранству. Међу најзначајнијим изложбама су оне у Риверсајд Стјудиос (1984), Тејт галерији у Лондону (1985), Уметничкој галерији Вајтчапел (1988) и Тејт галерији у Ливерпулу (1999). Његова дела су изложена у Јужној Америци током 1996. и 1997. године. Дикон је био један од тројице уметника који су представљали Велс на 52. Бијеналу уметности у Венецији 2007. године. Редовно излаже у Галерији Лисон у Лондону од 1983. године, у Маријан Гудман галерији у Њујорку од 1986, у ЛА Лувер галерији у Лос Анђелесу од 1994, у Галерији Сузан Отесен у Копенхагену од 1999, у Галерији Шулта у Берлину од 2003, и у Галерији Ропак у Паризу и Салцбургу од 2006. године. Од 1981. године, Дикон је учествовао на бројним значајним групним изложбама широм света, укључујући Бијенале у Сао Паолу 1983, Карнеги Интернационал 1985, Бијенале у Сиднеју 1989. и Документа IX 1992. године. Његова прва ретроспектива под називом Део који недостаје одржана је у Музеју савремене уметности у Стразбуру 2010. године. Велика ретроспектива његових радова приказана је у Тејт Британ галерији у фебруару 2014. године, док је десетогодишња ретроспектива под називом На другој страни приказана у Уметничком музеју Винтертур 2015. године. Ова изложба гостовала је 2015/16. године у Центру Хејдар Алијев у Бакуу, Азербејџан, и 2016. године у Фондацији Ланген у Нојсу, Немачка. Исте године, изложба под називом Ричард Дикон: Цртежи и графике 1968–2016, приказана је у Музеју Фолкванг у Есену, упоредо са инсталацијом новог дела Болешљив у Фондацији за скулптуре Томас Шуте у Нојсу, Немачка. Године 2017. Дикон је остварио своју прву свеобухватну музејску изложбу у Сједињеним Америчким Државама под називом Како

видиш, тако и јесте у Музеју лепих уметности у Сан Дијегу, Калифорнија. Такође, исте године, Музеј Миделхајм у Антверпену, Белгија, организовао је изложбу под називом Неко време поводом рестаурације великог дела Не брини 1993, стављајући га у контекст других Диконових радова. Такође 2017. године, Дикон је реализовао своју прву изложбу у Прагу, под називом Слободни склоп, са великом поставком у Градској библиотеци и Уметничкој галерији, уз пратећи каталог.

Деведесетоминутни филм Клаудије Шмит Ричард Дикон – Између објављен је 2014. године.

Његова прва јавна наруџбина, Међу очима, постављена је у Торонту, Канада, 1990. године. Од тада је реализовао бројна наручена уметничка дела широм света, укључујући Нови Зеланд, Немачку, Француску, Аустрију, Уједињено Краљевство, Шпанију, Холандију, Кину, Сингапур, САД, Норвешку, Швајцарску и Јапан. Најскорија међу овим наруџбинама, Гај 2015, инсталирана је 2016. године за Развојну корпорацију Мицубиши на станици Отемачи у Токију.

Од раних седамдесетих, Ричард Дикон се опсежно бави писањем о својој уметничкој пракси, савременој уметности и идејама. Збирка његових сабраних текстова под називом Тако, И, Ако, Али: Списи 1970–2012 објављена је 2014. године.

Ричард Дикон је 1987. године добио престижну Тарнерову награду, коју додељује Тејт Галерија. Године 1995. одликован је наградом Роберт Јакобсен коју додељује Штифтунг Вурт, док је 2013. добио признање Фондације Барнет и Анали Њуман. У 2017. години, Дикон је награђен наградом Ернст Франц Фогелман за скулптуру у Хајлброну, Немачка.

Године 1998. изабран је за члана Краљевске академије, а 2010. за члана Уметничке академије у Берлину.

Звање Витеза уметности и књижевности у Француској му је додељено 1997. године, док је 1999. године одликован титулом Команданта Најизврснијег Реда Британске Империје. Универзитет у Лестеру му је 2005. године доделио почасни докторат. Дикон је 2013. постао почасни члан Универзитета уметности у Лондону, 2015. изабран за члана Европске академије наука и уметности у Салцбургу, а 2017. постао је почасни сарадник Уметничког колеџа у Плимуту.

Ричард Дикон живи и ради у Лондону.